

indsætte en Bestemmelse i Lønningsloven om, at Tilskuddet for det Finantsaar, hvori Loven udkom, maatte afholdes, og forsaavidt sik enhver af disse Love Egenstaben af en Finantslov, men det andet Thing vilde ikke længere gaae med i denne Henseende, og udskjød denne Bestemmelse i flere Love efter hinanden. For at opfylde Grundlovens Bud enedes man derfor om at optage en almindelig Paragraph i ethvert Aars Finantslov, hvori der indførtes, at de Udgifter, som vilde blive en Følge af, at de og de nu forelagte og behandlede Love bleve vedtagne, vare bevilgede, eller rettere sagt, den Bestemmelse, der her er foreslaaet i § 35, overføres nu til selve Finantsloven, og maa altsaa gaae ud af denne Paragraph. — Da jeg før omtalte § 22, glemte jeg at bemærke, at da den nuværende Forstander ved Døvsstummeinstituttet er forflyttet, maa sidste Punktum af Paragraphen udgaae, men det vil kunne skee ved et Forslag af Udvalget til tredie Behandling.

Udsig: Udvalgets Mindretal har ikke kunnet tiltræde det Forslag, Fleertallet har stillet til § 12, hvorefter der for Fremtiden ikke bliver fast ansatte Adjuncter, men kun et mindre Antal fast ansatte Lærere, nemlig Overlærerne. Den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at Grunden, hvorfor Fleertallet har stillet dette Forslag, væsentlig var den, at man fandt, at en saadan Ordning maatte være i Skolernes Interesse. Naar Mindretallet ikke har troet at kunne gaae ind paa Forslaget, saa har dette sin Grund deri, at det ikke har troet, at det tilsigtede Maal derved vilde opnaaes. Vi troe, at naar en saadan Forandring vedtages, vil der ikke være tilstrækkelig Tilgang af dygtige Kræfter til Skolerne. For Diebliffet forholdes det sig saaledes, at den Mand, som helliger sig til et Studium, der vil gjøre ham brugbar i Skolevæsenets Tjeneste, efter nogle Aars Forløb kan vente at erholde en fast Ansættelse som Adjunct, i hvilken han i Aarenes Løb stiger i Gage, og derved kan findes brugbar dertil, endvidere kan stige til Overlærer. Det er ikke glimrende Naar, der tilbydes ham, men de ere dog efter vore Forhold anstændige. Efter det Forslag derimod, som Fleertallet har

stillet, vil en saadan Mand, hvad enten det nu er til philologiske, mathematiske, naturvidenskabelige, historiske eller andre Studier, han særlig har havt til Hensigt at offere sig, vel efter nogle Aars Forløb kunne naae at blive constitueret som Lærer ved en lærd Skole, men han vil da blive nødt til at staae der som constitueret i en meget lang Arrække; han vil efter al Sandsynlighed først efter en Snees Aar opnaae fast Ansættelse som Overlærer med lidt bedre Vilkaar, end Overlærerne for Diebliffet have, idet han nemlig vil faae en Begyndelsesgage af 1,200 Rb. medens Overlærerne nu begynde med 1,000 Rb. Jeg troer, at naar man sammenligner disse to Vilkaar, saa vil der ikke være noget Spørgsmaal om, at de Allersleste ville foretrække tidligere at erholde en fast Ansættelse, istedetfor at staae som constitueret i en Snees Aar og da opnaae 200 Rb. mere, end Overlærerne nu have i Begyndelsesgage. Forholdene hertilands ere efter min Opfattelse saaledes, at man maa gjøre, hvad man kan, for at faae Folk til at offere sig til denne Virksomhed. Det har allerede i tidligere Aar oftere skortet paa gode Kræfter til de Skoler, der vare mindre stærkt besøgte, og hvor derfor den hidtil bestaaende Deling af Skolepengene ikke fandt Sted. Jeg troer, at man, ved at fastsætte et saadant Princip, som Udvalgets Fleertal vil gjøre gjældende, vil komme i Forlegenhed for brugbare Kræfter til Skolerne. Den Mangel, man har meent at afhjælpe ved Forslaget, antager jeg heller ikke vil blive fuldstændig afhjulpet derved, naar man betænker, at Loven jo ikke kan have tilbagevirkende Kraft og ikke kan have den mindste Indflydelse paa det Lærerepersonale, som allerede er forhaanden, men at den kun kan virke paa det Personale, der herefter maatte blive ansat. Man er gaaet ud fra, at der ved visse Skoler fandtes gamle Lærere, som man ønskede sjernede, og om hvilke man troede, at de, hvis de ikke havde fundet saa gode Naar ved Skolen, snarere vilde have søgt Ansættelse andetsteds. Det skal ikke nægtes, at der maatte findes saadanne Tilfælde, og de høre væsentlig til en vis bestemt Klasse. I gamle Dage var der meget Færre, der offrede sig til de Studier, som nu give Afgang til Rectorater